

บทที่ 2

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มประชากร

กลุ่มประชากรที่ศึกษา เป็นหญิงตั้งครรภ์ที่มีอายุระหว่าง 18-38 ปี ที่มาฝากครรภ์ ณ คลินิกฝากครรภ์ โรงพยาบาลมหาสารคามระหว่างวันที่ 10-20 มีนาคม 2529

เวลา 9.00- 12.00 น มีประชากรทั้งสิ้น 1,250 คน แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มตามอายุดังนี้

หญิงตั้งครรภ์อายุ 18-24 ปี จำนวน 402 คน

หญิงตั้งครรภ์อายุ 25-31 ปี จำนวน 493 คน

หญิงตั้งครรภ์อายุ 32-38 ปี จำนวน 355 คน

กลุ่มตัวอย่าง

การเลือกขนาดตัวอย่าง โดยวิธีประมาณจากจำนวนประชากรที่มีขนาด 1,000 คน จะเลือกร้อยละ 10% ของจำนวนประชากร (สุบรรณ พันธุ์วิเศษ และชัยวัฒน์ ปัญจพงษ์, 2522:99) ดังนั้น การวิจัยนี้มีกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 150 คน

การสุ่มตัวอย่าง แบ่งประชากรออกเป็น 3 กลุ่ม ตามอายุ โดยเรียงลำดับตามสมุดจดรายชื่อ จากนั้นสุ่มทุกคนที่ 5 จนได้กลุ่มตัวอย่างที่แบ่งตามอายุแล้ว กลุ่มละ 50 คน ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 150 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. แบบสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดของกลุ่มตัวอย่าง มีข้อความเกี่ยวกับ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และสภาพการตั้งครรภ์
2. มาตรการทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูบุตร ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยอาศัยทฤษฎีของ พิซโบน เป็นแนวทางในการสร้างมาตรวัด

ขั้นตอนในการสร้างมาตรวัด

1. การสร้างข้อความด้านกรกระทำ ผู้วิจัยได้นำเนื้อหาจากแบบวัดทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูบุตร ซึ่งเป็นมาตรแบบไลเคิร์ต (Likert) ที่วอลเตอร์ เอ็ม เมอริช (Walter Emmerich, 1969) ดัดแปลงมาจาก Parental Attitude Research Instrument (PARI) ของเชฟเฟอร์ และเบลล์ (Schaefer & Bell, 1958) มาตรวัดทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูบุตรนี้ ประกอบด้วยการอบรมเลี้ยงดู 3 แบบ จำแนกเป็น 11 ลักษณะ แต่ละลักษณะมี 2 การกระทำ ผู้วิจัยได้นำเนื้อหาทั้ง 11 ลักษณะ สร้างเป็นข้อความที่แสดงถึงการกระทำของมารดาจำนวน 22 การกระทำ โดยอาศัยพื้นฐานจากข้อความเดิมของมาตรวัด PARI ดังรายละเอียดที่แสดงไว้ในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงลักษณะการอบรมเลี้ยงดูบุตรของมารดา และข้อความที่ดัดแปลงเป็นการกระทำของมารดา

การอบรมเลี้ยงดู	ลักษณะ	ข้อความกรกระทำ
แบบเข้มงวดกวดขัน (Authoritarian Control)	1. การปกป้องคุ้มครอง (Fostering Dependency)	1. เมื่อลูกประสบปัญหาเพียงเล็กน้อย แม่ก็รีบเข้าช่วยเหลือแก้ปัญหาให้ 2. แม่ไม่ให้ลูกทำงานที่ยาก เพราะกลัวลูกท้อใจ
	2. การแยกตนจากสังคมของมารดา (Seclusiveness of the Mother)	1. ตั้งแต่แต่งงาน แม่ไม่เคยสนใจสังคมนอกบ้าน 2. แม่ไม่ยอมออกไปเที่ยวเลย เพราะคิดว่าต้องทำงานบ้าน
	3. การกดเก็บความก้าวร้าว (Suppression of Aggression)	1. แม่สอนให้ลูกถือคติว่า "แพ้เป็นพระ ชนะเป็นมาร" 2. แม่ฝึกลูกให้เป็นเด็กเรียบร้อย ไม่ซุกซน
	4. การจำกัดอิทธิพลภายนอก (Excluding Outside Influences)	1. แม่สอนให้ลูกเห็นด้วยกับความคิดเห็นของคนเสมอ 2. แม่ดูว่าลูกเมื่อลูกมีความสงสัยแล้วไปถามคนอื่น

การอบรมเลี้ยงดู	ลักษณะ	ข้อความการกระทำ
แบบเข้มงวดกวดขัน (Authoritarian Control)	5. การกดเก็บเรื่องเพศ (Suppression of Sexuality)	1. แม่ดูว่าห้ามปราม เมื่อลูกซักถามเรื่อง เพศ 2. แม่ตีมือลูก เมื่อ เห็นลูก เล่นอวัยวะเพศ
แบบปฏิเสธ-ไม่เป็นมิตร (Hostility-Rejection)	1. การขัดแย้งของพ่อแม่ (Marital Conflict)	1. แม่ทะเลาะกับพ่อเป็นประจำ 2. แม่โกรธพ่อแล้วไม่ยอมพูดคุยกับพ่อ
	2. การปฏิเสธบทบาทแม่บ้าน (Rejection of the Homemaking Role)	1. แม่อารมณ์เสียที่ต้องเลี้ยงลูกจนไม่มีเวลาเป็นของตัวเอง 2. แม่อารมณ์หงุดหงิดเสมอๆ เมื่อต้องทำงานบ้าน
	3. การไม่สงบอารมณ์ (Irritability)	1. แม่อารมณ์ฉุนเฉียว เมื่อลูกเอาแต่ใจตนเอง 2. แม่โกรธมากที่ลูกไม่ยอมอยู่นิ่งๆ ชอบซุกซน
แบบประชาธิปไตย (Democratic Attitudes)	1. การให้โอกาสแสดงความคิดเห็น (Encouraging verbalization)	1. แม่อนุญาตให้ลูกแสดงความคิดเห็น 2. แม่ไม่ซ้ำเติมลูกเลย เมื่อลูกเล่าถึงความผิดหวังให้ฟัง
	2. การเสมอภาคเท่าเทียมกัน (Equalitarianism)	1. พ่อแม่และลูกต่างปรับตัวเข้าหากัน 2. พ่อแม่และลูกมีความเข้าใจซึ่งกันและกัน
	3. การยอมรับและรับฟัง (Comradeship and Sharing)	1. แม่สนใจฟังและพูดคุยกับลูกในเรื่องต่างๆ 2. แม่ทำงานต่างๆ ร่วมกับลูกเสมอ เพื่อให้เกิดความใกล้ชิด

2. การสร้างข้อความเกี่ยวกับผลการกระทำ

ผู้วิจัยนำลักษณะของเด็กที่สังคมต้องการและไม่ต้องการ โดยนำมาจากการวิจัยของ เอ็มเมอร์ริช และสมอลเลอร์ (Emmerich & Smoller, 1964) มาใช้เป็นผลการกระทำในการสร้างมาตรวัดครั้งนี้ ซึ่งพิจารณาดูแล้วมีความเหมาะสมในการนำมาใช้ เพราะจุดมุ่งหมายของการอบรมเลี้ยงดู ก็เพื่อให้เด็กปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

ลักษณะของผลที่เกิดจากการกระทำในด้านที่สังคมต้องการ

1. ทำให้ลูกมีความไว้วางใจคนในการขอคำแนะนำ
2. ทำให้ลูกกล้าแสดงออก
3. ทำให้ลูกมีความเป็นกันเองกับทุกคน
4. ทำให้ลูกมีความมั่นใจในตนเอง
5. ทำให้ลูกเป็นคนเชื่อฟังว่าง่าย

ลักษณะของผลที่เกิดจากการกระทำในด้านที่สังคมไม่ต้องการ

1. ทำให้ลูกเป็นคนขลาดอาย
2. ทำให้ลูกช่วยเหลือตัวเองไม่ได้
3. ทำให้ลูกไม่เป็นตัวของตัวเอง ยอมตามใจผู้อื่นตลอดเวลา
4. ทำให้ลูกอ่อนแอยอมแพ้ง่าย
5. ทำให้ลูกเป็นคนก้าวร้าว ชี้อโหด

เพื่อให้ข้อความที่บ่งชี้ถึงผลของการกระทำทั้ง 10 ประการนี้ มีเนื้อหาครอบคลุมและเป็นตัวแทนของความเชื่อต่างๆ เกี่ยวกับผลที่จะเกิดขึ้นจากการกระทำหนึ่งๆ ของมารดา อีกประการหนึ่ง เพื่อให้ผลการกระทำเหล่านี้สอดคล้องกับความรู้สึคนึกคิดของเด็ก ผู้วิจัยจึงสร้างแบบสอบถามเปิดเกี่ยวกับการกระทำต่างๆ ของมารดาจำนวน 11 การกระทำ (ดูรายละเอียดภาคผนวก ค) ให้ผู้ตอบบรรยายผลการกระทำต่างๆ ที่เกิดจากการกระทำหนึ่งๆ จากนั้นนำไปสำรวจกับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนรัตนานธิเบศร์และโรงเรียนพรตพิทยพยัต จำนวนเพศชาย 30 คน เพศหญิง 30 คน นำคำตอบที่ได้มาวิเคราะห์หาคำตอบว่าสอดคล้องกับผลการกระทำทั้ง 10 ประการ โดยพิจารณาคำตอบที่มีความถี่มากกว่า 20% ของผู้ตอบมาใช้ปรับปรุงผลการกระทำ ส่วนคำตอบที่มีผู้ตอบไม่ถึง 20% ผู้วิจัยตัดทิ้งไปตามแนวของ ฟิชไบน์ (Fishbein & Ajzen, 1975:218)

ซึ่งผลการวิเคราะห์คำตอบของนักเรียนทั้ง 60 คน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างนี้ พบว่าส่วนใหญ่มีความสอดคล้องกับข้อความเกี่ยวกับผลการกระทำทั้ง 10 ประการ และพบผลการกระทำที่เด่นชัดเพิ่มเติมคือ ทำให้ลูกเรียนหนังสือไม่ดี ทำให้ลูกมีสติปัญญาเฉลียวฉลาด จึงได้นำไปใช้เป็นผลการกระทำรวมทั้งสิ้น 12 ประการ ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์คำตอบเกี่ยวกับผลการทำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนรัตนานธิเบศร์ และโรงเรียนพรศพิทยพยัต จำนวน 60 คน

ผลการกระทำ	จำนวนผู้ตอบ	ร้อยละ
ทำให้ลูกมีความไว้วางใจคนในการขอคำแนะนำ	19	31.66
ทำให้ลูกกล้าแสดงออก	28	46.66
ทำให้ลูกมีความเป็นกันเองกับทุกคน	44	73.33
ทำให้ลูกมีความมั่นใจในตนเอง	34	56.66
ทำให้ลูกเป็นคนเชื่อฟัง ว่าง่าย	32	53.33
ทำให้ลูกมีสติปัญญาเฉลียวฉลาด	34	56.66
ทำให้ลูกเป็นคนฉลาดอาย	30	50.00
ทำให้ลูกช่วยเหลือตัวเองไม่ได้	47	78.33
ทำให้ลูกไม่เป็นตัวของตัวเอง ยอมตามใจผู้อื่นตลอดเวลา	31	51.66
ทำให้ลูกอ่อนแอ ยอมแพ้ง่าย	51	85.00
ทำให้ลูกเป็นคนก้าวร้าว ซี้ไม่โหด	42	70.00
ทำให้ลูกเรียนหนังสือไม่ดี	38	63.33

ลักษณะของมาตรวัดและการตรวจให้คะแนน

มาตรวัดทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูบุตรที่สมบูรณ์แล้ว จะประกอบด้วยส่วนต่างๆ

ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การประเมินความเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นของผลการกระทำต่างๆ

วิธีทำ เลือกวงกลมหมายเลขที่คิดว่าตรงกับความเห็นของท่านมากที่สุด

การกระทำของมารดา ผลที่เกิดจากการกระทำ	1. เมื่อลูกประสบปัญหาเพียงเล็กน้อย แม่ก็รีบเข้าช่วยเหลือแก้ปัญหาให้	2. แม่ไม่ยอมออกไปเที่ยวเลย เพราะคิดว่าต้องทำงานบ้าน	3. แม่สอนให้ลูกถือคติว่า "แพ้เป็นพระ ชนะเป็นมาร"
ทำให้ลูกมีความไว้วางใจคนในการขอคำแนะนำ	0 1 2	0 1 2	0 1 2
ทำให้ลูกกล้าแสดงออก	0 1 2	0 1 2	0 1 2
ฯลฯ			

- การตรวจให้คะแนน 0 สำหรับการวงกลมหมายเลข 0 (เป็นไปไม่ได้)
- 1 สำหรับการวงกลมหมายเลข 1 (เป็นไปได้น้อย)
- 2 สำหรับการวงกลมหมายเลข 2 (เป็นไปได้มาก)

ตอนที่ 2 การประเมินระดับความต้องการของผลการกระทำ

วิธีทำ เขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความเห็นของท่านมากที่สุด

ระดับความต้องการ ผลที่เกิดจาก การกระทำ	เป็นที่ต้องการอย่าง ยิ่ง	เป็นที่ต้องการ	ตัดสินใจ ไม่ได้	ไม่เป็นที่ ต้องการ	ไม่เป็นที่ ต้องการ อย่างยิ่ง
ทำให้ลูกมีความไว้วางใจคน ในการขอคำแนะนำ					
ทำให้ลูกกล้าแสดงออก					
ฯลฯ					

- การตรวจให้คะแนน
- 2 สำหรับการเลือกคำตอบว่า "ไม่เป็นที่ต้องการอย่างยิ่ง"
 - 1 สำหรับการเลือกคำตอบว่า "ไม่เป็นที่ต้องการ"
 - 0 สำหรับการเลือกคำตอบว่า "ตัดสินใจไม่ได้"
 - 1 สำหรับการเลือกคำตอบว่า "เป็นที่ต้องการ"
 - 2 สำหรับการเลือกคำตอบว่า "เป็นที่ต้องการอย่างยิ่ง"

การทดสอบหาค่าความเที่ยง (Reliability) และความตรง (Validity) ของมาตรวัด

มาตรวัดทัศนคติต่อการอบรมเสี่ยงบุตรที่สร้างขึ้น ผู้วิจัยได้นำไปทดสอบหาค่าความ
เที่ยง (Reliability) และความตรง (Validity) โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ความเที่ยงของมาตรวัด (Reliability)

ผู้วิจัยได้ทดสอบหาค่าความเที่ยงของมาตรวัดด้วยวิธีการทดสอบซ้ำ (Test-Retest Method) โดยเว้นระยะห่างของการทดสอบครั้งแรกและครั้งหลัง เป็นเวลาหนึ่งสัปดาห์
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดสอบเป็นหญิงตั้งครรภ์ที่มาฝากครรภ์ ณ แผนกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาล
จุฬาลงกรณ์ จำนวน 30 คน สำหรับการคำนวณหาค่าความเที่ยง กระทำโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์
สหสัมพันธ์ของการทดสอบซ้ำเป็นกลุ่มและรวมทุกการกระทำ ได้ผลปรากฏตามตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงค่าความเที่ยงของมาตรวัด

ตอนที่	ค่าความเที่ยง
1. การประเมินความเป็นไปได้ของผลการกระทำ	0.85
2. การประเมินความต้องการของผลการกระทำ	0.86

2. ความตรงของมาตรวัด (Validity)

ความตรงของมาตรวัด สามารถพิจารณาได้เป็น 2 ชนิดคือ

2.1 ความตรงตามเนื้อหา (Content Validity)

มาตรวัดทัศนคติต่อการอบรม เลี้ยงดูที่สร้างขึ้น ประกอบด้วยเนื้อหา

2 ส่วน คือ

1) ข้อความของการกระทำ เป็นข้อความที่ดัดแปลงมาจากเนื้อหาของแบบสอบถามเดิมคือ (PARI (Parental Attitude Research Instrument) ที่เคยผ่านการตรวจสอบมาแล้ว ดังนั้นเมื่อสร้างเป็นข้อความการกระทำแล้ว จึงให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาตรวจสอบกลับกรองและให้ความเห็นชอบต่อการสร้างข้อความทั้งหมด

2) ข้อความเกี่ยวกับผลการกระทำ ความตรงตามเนื้อหาในส่วนนี้พิจารณาได้จากการวิเคราะห์คำตอบเกี่ยวกับผลของการกระทำต่างๆ ที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากโรงเรียนรัตนวิเบศร์ และโรงเรียนพรตพิทยพยัต จำนวน 60 คน ตอบคำถามชนิดปลายเปิด เกี่ยวกับการกระทำของมารดาทั้ง 11 ข้อ พบว่าคำตอบส่วนใหญ่มีความสอดคล้องกับข้อความเกี่ยวกับผลการกระทำที่ผู้วิจัยนำมาใช้ และพบผลการกระทำเพิ่มเติมคือ ทำให้ลูกเรียนหนังสือไม่ตั้งใจ ทำให้ลูกมีสติปัญญาเฉลียวฉลาด จึงนำไปใช้เป็นผลการกระทำรวมทั้งสิ้น 12 ประการ (ดูตารางที่ 2)

2.2 ความตรงตามทฤษฎี (Construct Validity)

การหาความตรงตามทฤษฎีของมาตรวัด กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นเกณฑ์อ้างอิงในการหาความตรงคือ นิสิตปริญญาโท จิตวิทยาพัฒนาการ และผู้ที่จบปริญญาโทจิตวิทยาพัฒนาการ จำนวน 30 คน โดยใช้วิธีการหาความตรงตามทฤษฎี 2 แบบคือ

1) ใช้วิธีการวัดแบบ Monotrait-Multimethod ที่มีหลักว่าตัวแปรหรือลักษณะอย่างเดียวกัน วัดด้วยเครื่องมือต่างชนิดกัน คะแนนที่ได้จากเครื่องมือต่างชนิดนี้ควรจะมีความสัมพันธ์กันสูง ฉะนั้นจึงใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) พิจารณาความสัมพันธ์ของคะแนนทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูบุตรแต่ละแบบ ที่สร้างตามแนวทฤษฎีของพีชไบน์ กับคะแนนที่ได้จากการวัดตามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้ค่าความตรงปรากฏตามตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงค่าความตรงตามทฤษฎีของทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูแต่ละด้าน

ทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดู	ค่าความตรง
แบบเข้มงวดกวดขัน	0.61
แบบปฏิเสธ-ไม่เป็นมิตร	0.60
แบบประชาธิปไตย	0.67

2) หาความสัมพันธ์ภายใน โดยการหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนทัศนคติแต่ละข้อ กับคะแนนทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูบุตรแต่ละแบบ โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ได้ค่าความตรงปรากฏตามตารางที่ 5

ตารางที่ 5 แสดงค่าความตรงของมาตรวัด โดยวิธีการหาความสัมพันธ์ภายใน

ทัศนคติข้อที่										
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
0.70	0.67	0.63	0.68	0.73	0.71	0.66	0.64	0.79	0.89	0.80
ทัศนคติข้อที่										
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
0.62	0.59	0.60	0.61	0.80	0.81	0.65	0.76	0.74	0.84	0.77

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การเตรียมการก่อนเก็บข้อมูล

1.1 นำเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาค่าความเที่ยง และความตรงของเครื่องมือ

1.2 ติดต่อขอความร่วมมือจากผู้อำนวยการโรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ ขอเก็บข้อมูลจากหญิงตั้งครรภ์ ณ แผนกผู้ป่วยนอก ตามวันเวลาที่กำหนด

1.3 จัดพิมพ์มาตรฐานวัดทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูบุตร จำนวน 200 ชุด

2. การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจากสมุดรายชื่อผู้มาฝากครรภ์ แล้วนำกลุ่มตัวอย่างมาตอบแบบสอบถามในสถานที่ที่จัดไว้

2.2 ผู้วิจัยแนะนำตัวเอง พร้อมทั้งชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย และขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

2.3 แจกแบบสอบถามให้คนละ 1 ชุด จากนั้นอธิบายวิธีการตอบมาตราวัด จนผู้ตอบเข้าใจดีทุกคน จึงให้ลงมือตอบมาตราวัด หากผู้ตอบท่านใดไม่เข้าใจคำถามก็จะอธิบายเป็นการส่วนตัวจนสามารถตอบได้ เมื่อผู้ใดตอบเสร็จแล้ว ผู้วิจัยจะตรวจสอบความเรียบร้อยสมบูรณ์ หากพบว่าไม่สมบูรณ์ให้แก้ไขใหม่จนเรียบร้อยสมบูรณ์

การเตรียมการก่อนการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเรียบร้อยแล้ว ได้มีการเตรียมการก่อนการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของมาตราวัด หากพบว่าฉบับใดมีคำตอบที่ไม่ครบสมบูรณ์ก็จะคัดมาตราวัดฉบับนั้นออกไป ซึ่งผลปรากฏว่ามีมาตราวัดที่สมบูรณ์ นำมาใช้วิเคราะห์ได้จำนวน 150 ชุด

2. ลงรหัสซึ่งใช้แทนคำตอบในมาตราวัด ในแบบฟอร์มลงรหัส (Data Coding form)

3. บันทึกรหัสของข้อมูลลงในเทปสำหรับวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ได้ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ทำการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เอส ที เอส เอส (Statistic Package for the Social Science : SPSS) คำนวณและวิเคราะห์ค่าดังต่อไปนี้

1. คำนวณหาคะแนนทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูบุตรแต่ละด้านตามตัวแปรอิสระทั้ง 5 ตัวแปรจากสูตร

$$A_0 = \sum_{i=1}^n b_i e_i$$

2. คำนวณหาคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูบุตรแต่ละด้าน

3. วิเคราะห์ทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูบุตรแต่ละด้าน ตามตัวแปรอิสระ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง (two-way analysis of variance)

4. ในกรณีที่พบความแตกต่างระหว่างกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะวิเคราะห์เปรียบเทียบพหุคูณ ด้วยวิธีการของ นิวแมน-คูล (Newman-Keuls)

การแปลความหมายของคะแนนที่คำนวณจากสูตรของ พิซโซบน์

คะแนนรวมที่คำนวณจากสูตรของพิซโซบน์ ที่ได้กล่าวถึงในข้อที่ 1 ของการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 7 ระดับ และได้ให้ความหมายแทนแต่ละระดับดังต่อไปนี้

ช่วงคะแนน	ระดับความถูกต้องของการกระทำ
17.15 - 24.00	ถูกและควรอย่างมากที่สุด
10.29 - 17.14	ถูกและควรอย่างมาก
3.43 - 10.28	ถูกและควร
(- 3.43) - (3.42)	ตัดสินไม่ได้ว่าดีหรือไม่ดี
(- 3.44) - (-10.29)	ผิดและไม่ควร
(-10.30) - (-17.15)	ผิดและไม่ควรอย่างมาก
(-17.16) - (-24.00)	ผิดและไม่ควรอย่างมากที่สุด

การจำแนกระดับความถูกต้องของการกระทำออกเป็น 7 ระดับ ตามการศึกษาของ
ซูซีย์ สมิตธิโกร (2526:63) ได้ศึกษาไว้ เพื่อให้ระดับความถูกต้องของการกระทำมีทั้งในด้าน
ถูก ผิด และตัดสินไม่ได้และการจำแนกออกเป็น 7 ระดับ ยังเป็นการจำแนกที่ไม่ละเอียดหรือ
หยวบเกินไป